

Tožba, vložena 21. aprila 2010 – Zitro IP proti UUNT – Show Ball Informática (BINGO SHOWALL)

(Zadeva T-179/10)

(2010/C 161/83)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina***Stranke***Tožeča stranka:* Zitro IP Sàrl (Luksemburg) (zastopnik: A. Canela Giménez, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Show Ball Informática Ltda**Predloga tožeče stranke**

— Odločba UUNT naj se razveljavi.

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Prijavitelj znamke Skupnosti:* tožeča stranka*Zadevna znamka Skupnosti:* besedna znamka „BINGO SHOWALL“ (prijava št. 6 059 919) za proizvode in storitve iz razredov 9, 28 in 41*Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom:* Show Ball Informática Ltda*Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom:* figurativna znamka Skupnosti (št. 5 092 275), ki vsebuje besedni element „SHOW BALL“, za proizvode in storitve iz razredov 9 in 42*Odločba oddelka za ugovore:* delna zavrnitev prijave*Odločba odbora za pritožbe:* zavrnitev pritožbe*Navajani tožbeni razlogi:* Napačna razlaga in uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti.**Tožba, vložena 16. aprila 2010 – Nickel Institute proti Komisiji**

(Zadeva T-180/10)

(2010/C 161/84)

Jezik postopka: angleščina**Stranki***Tožeča stranka:* Nickel Institute (Toronto, Kanada) (zastopnika: K. Nordlander, odvetnik, in H. Pearson, Solicitor)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi tožeče stranke**

— Tožba za razglasitev ničnosti naj se razglasi za dopustno;

— Odločba Komisije SG.E3/HP/psi–Ares(2010)65824 z dne 8. februarja 2010 o zavrnitvi popolnega dostopa do nekaterih dokumentov, za katere je tožeča stranka zaprosila na podlagi Uredbe št. 1049/2001 (¹), naj se razglasi za nično; in

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Tožeča stranka s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije SG.E3/HP/psi – Ares(2010)65824 z dne 8. februarja 2010 o zavrnitvi popolnega dostopa do nekaterih dokumentov, za katere je tožeča stranka zaprosila na podlagi Uredbe št. 1049/2001. Odločba je med drugim potrdila:*— odločbo v. d. generalnega direktorja pravne službe Komisije, s katero je bil zavrtnjen popoln dostop do sedmih dokumentov, ki vsebujejo stališče te službe o predlogu Direktive Komisije št. 2008/58/ES (²);

— odločbo direktorja direktorata D iz GD okolje, s katero je bil zavrtnjen dostop do dveh dokumentov, ki vsebujeta stališča drugih direktoratsv Komisije glede predloga Direktive Komisije 2008/58/ES; in

— da Komisija ne razpolaga z nobenim dokumentom, zapisnikom ali dopisom (vključno s kakršnimikoli kasnejšimi dokumenti ali s tem povezanimi komentarji), v katerem bi bilo navedeno stališče pravne službe o predlogu Direktive Komisije št. 2009/2/ES (³).

Tožeča stranka v podporo svojim navedbam navaja naslednje tožbene razloge.

Prvič, generalni sekretar Komisije je napravil očitno napako pri presoji in kršil člen 4(2), druga alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001, s tem ko se je pri nekaterih izmed zaprošenih dokumentov skliceval na izjemo v zvezi z varstvom pravnih nasvetov.

Poleg tega je generalni sekretar Komisije napravil očitno napako pri presoji in kršil člen 4(2), druga alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001, s tem ko se je pri enem izmed zaprošenih dokumentov skliceval na varstvo sodnih postopkov.

Nazadnje, generalni sekretar Komisije je napravil očitno napako pri presoji in kršil člen 8(1) Uredbe (ES) št. 1049/2001, s tem ko ni opredelil dokumentov, v katerih je pravna služba podala svoje stališče do predloga Direktive Komisije št. 2009/2/EC, in omogočil dostopa do njih.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

⁽²⁾ Direktiva Komisije 2008/58/ES z dne 21. avgusta 2008 o trideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi za namen njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 246, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Komisije 2009/2/ES z dne 15. januarja 2009 o enaintrideseti spremembi Direktive Sveta 67/548/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi z namenom njene prilagoditve tehničnemu napredku (UL L 11, str. 6).

Tožba, vložena 19. aprila 2010 – AISCAT proti Komisiji

(Zadeva T-182/10)

(2010/C 161/85)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Associazione Italiana delle Società Concessionarie per la costruzione e l'esercizio di Autostrade e Trafori stradali (AISCAT) (Rim, Italija) (zastopnik: M. Maresca, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 10. februarja 2010.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ničnostna tožba je uperjena zoper odločbo v obliki dopisa Evropske komisije z dne 10. februarja 2010, s katerim je bilo izključeno, da je Italijanska republika kršila člen 87 ES (sedaj člen 107 PDEU) s tem, da je oddala naročilo gradnje in upravljanja avtocestnega odseka (tako imenovani obvoz Mestre) brez razpisa mešani družbi javnega in zasebnega prava CAV S.p.A. (delniška družba, ki sta jo v enakem obsegu ustanovili ANAS S.p.A. in dežela Benečija) in financirala njeno izgradnjo s povečanjem cen na obstoječih cestninskih postajah vzporednega in konkurenčnega avtocestnega odseka.

Italijanska republika naj bi kršila člen 87 ES (sedaj člen 107 PDEU) iz dveh razlogov.

Prvič, dejstvo, da je Italijanska republika koncesijo za izgradnjo in upravljanje obvoznice okrog Mester na podlagi člena 2(290) zakona št. 244 z dne 24. decembra 2007 neposredno dodelila CAV, pomeni državno pomoč, ker je bil dodatek zaradi neizpolnjevanja pogojev, ki bi upravičevali tako imenovano *in-house* oddajo, dodeljen mešani družbi, katere statusne in upraviteljske značilnosti vsebujejo neupravičeno konkurenčno prednost. V CAV je ANAS udeležena v obsegu 50 %, ki kljub svojem statusu javnopravnega regulatornega organa, poleg tega opravlja podjetniške dejavnosti (izgradnja in upravljanje avtocest) na trgu, ki ga sama regulira in je temu urejanju tudi sama podvržena in glede na katerega je sama koncedentka.

Drugič, okoliščina, da je Italijanska republika potrdila dogovor med ANAS (kot koncedentko) in CAV o financiranju obvoznice okrog Mester s povečanjem cen na obstoječih cestninskih postajah vzporednega in konkurenčnega avtocestnega odseka, predstavlja državno pomoč v korist CAV.

Povečanje cen je bil namreč instrument za preusmeritev motornih vozil na novi odsek (obvoz okrog Mester) in je hkrati imel za posledico umik prometa na konkurenčnem odseku (obvoznica Mestre), na katerem je bilo izvedeno povečanje. Predmet pomoči zato ni znesek, ki je nastal zaradi samega povečanja cen, temveč konkurenčna prednost, ki jo je zaradi tega imela CAV, po drugi strani pa izguba, ki jo je s tem utrpelo koncesijsko podjetje, ki upravlja obvoznico Mestre.